

Twee auto's, (g)één bijtelling?

Wie in de loop van het jaar van auto van de zaak wisselt, moet oppassen voor een bijtelling; ook als met één van de auto's niet privé is gereden of een nihilbijtelling geldt, zo blijkt uit een recente uitspraak van Hof Amsterdam.

Aan X zijn in 2013 twee auto's ter beschikking gesteld. Van 1 januari tot en met 5 juli rijdt X een Mercedes C 220. X rijdt met deze auto niet privé. Hij houdt een rittenadministratie bij. X beschikt over een Verklaring geen privégebruik. Van 29 juli tot en met 31 december stelt de werkgever aan X een Opel Ampera ter beschikking, een elektrische auto met een bijtelling van 0 procent. X houdt geen kilometeradministratie bij. X trekt de Verklaring geen privégebruik in, hij meent dat hij met de Opel zonder fiscale gevolgen privé kan rijden. De inspecteur legt een naheffingsaanslag loonbelasting op, tijdsevenredig berekend over 25 procent van de catalogusprijs van de Mercedes.

Het hof stelt eerst vast hoe de bijtelling moet worden berekend wanneer in de loop van een kalenderjaar verschillende auto's ter beschikking worden gesteld. Op grond van artikel 13bis Wet LB geldt een tijdsevenredig deel van het voor elk van de auto's geldende bijtellingspercentage, tenzij blijkt dat de auto's tezamen op kalenderjaarbasis voor niet meer dan 500 kilometer privé zijn gebruikt. Dat geldt ook als vaststaat dat één van de auto's niet privé is gebruikt en/of een nihilbijtelling geldt.¹

X stelt dat is voldaan aan de eis om op kalenderjaarbasis minder dan 500 kilometer privé in de Mercedes te rijden. Het hof oordeelt dat X er kennelijk van uitgaat dat niet relevant is hoeveel de Opel voor privé-doeleinden is gebruikt, omdat voor deze auto een nihilbijtelling geldt. Dat is onjuist. Een auto met een nihilbijtelling kan niet op één lijn worden gesteld met een eigen auto. De wetgever hoeft een eigen auto en een auto van de zaak fiscaal niet op dezelfde manier te behandelen, ook niet als de bijtelling nihil bedraagt, aldus het hof.

X heeft niet aangetoond dat hij in 2013 met de beide auto's samen niet meer dan 500 kilometer privé heeft gereden. Dat X stelt nog steeds nagenoeg niet met de Opel privé te rijden omdat hij privé een andere auto gebruikt, is onvoldoende.

X acht het onwaarschijnlijk dat de wetgever rekening heeft gehouden met het geval waarin iemand in de loop van het jaar overstapt naar een auto met een nihilbijtelling. Dat is niet alleen onbillijk, maar ook in strijd met het doel van de regeling, aldus X, want de overstap naar een milieuvriendelijke auto wordt niet beloofd. Dit betoog slaagt niet, aldus het hof, want de wette-

‘De autokostenregeling kent uit de aard der zaak een zekere ruwheid’

lijke, forfaitaire, autokostenregeling kent uit de aard der zaak een zekere ruwheid. Daarom kan niet worden aangenomen dat de wetgever de bijtelling in dit geval niet zou hebben aanvaard. De rechter kan daaraan niets veranderen, hij moet de wet toepassen en mag de innerlijke waarde of billijkheid van de wet niet beoordelen.

Bron: Hof Amsterdam 19 april 2016, nr. 15/00544 en 16/00032, ECLI:NL:GHAMS:2016:1579

Bij gebruik van meerdere auto's in de loop van een jaar worden de privékilometers van alle auto's bij elkaar geteld. Wordt de 500 kilometer grens overschreden, dan wordt de bijtelling tijdsevenredig toegepast voor elke auto, dus ook voor de auto waarmee niet privé is gereden. ◀

Noot:

1 Hoge Raad, 5 februari 1986, nr. 23 470, ECLI:NL:HR:1986:AW8101